

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

Predsednik Državnega zbora

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto: 23 -04- 2015	
Šifra: 437-06/15-111	
Povezava:	
EPA: 474-VII	EU:
Sign. zn.:	
Kratika:	

EVA: 2013-1611-0084
Številka: 00712-14/2015/8
Datum: 22. 4. 2015

Vlada Republike Slovenije je na 33. redni seji dne 22. 4. 2015 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti – prva obravnava,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance,
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Irena Sodin, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Metod Dragonja, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- Bojan Pogačar, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance,
- Mitja Brezovnik, vodja Sektorja za sistem posredne obdavčitve in carinski sistem, Ministrstvo za finance,
- Darko Medved, podsekretar, Ministrstvo za finance.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga: 1

**EVA 2013-1611-0084
PRVA OBRAVNAVA**

**PREDLOG ZAKONA
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVAJANJU CARINSKIH PREDPISOV
EVROPSKE SKUPNOSTI**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Republika Slovenija je z vstopom v Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: EU) začela v celoti uporabljati predpise EU, ki urejajo delovanje carinske unije. Medtem, ko poslovanje slovenskih gospodarskih subjektov z gospodarskimi subjekti iz drugih držav članic EU temelji na štirih svoboščinah notranjega trga (prost pretok blaga, storitev, kapitala in ljudi), je pri trgovanju z blagom iz tretjih držav vedno treba upoštevati carinske predpise EU. Vendar pa tudi pri trgovanju z blagom v okviru carinske unije načelo prostega trgovanja med državami članicami ne veljajo na splošno, ampak velja le za blago, ki je po poreklu iz držav članic ali ima status skupnostnega blaga. Zato pri poslovanju med državami članicami ne govorimo več o uvozu oziroma izvozu blaga temveč o tako imenovanih intrakomunitarnih pridobitvah in dobavah, za katere pa ne veljajo pravila carinske zakonodaje temveč pravila notranjega trga.

Predpisi EU s področja carinske unije se neposredno uporabljajo, zato njihov prenos v nacionalno zakonodajo ni potreben. S članstvom Republike Slovenije v EU se je pričela neposredno uporabljati carinska zakonodaja, ki je objavljena v evropskem uradnem listu. Čeprav je velika večina pristojnosti pri izvajanju carinske politike prenesena na evropske institucije, pa ostajajo nekatera področja, kjer imajo države članice možnost nacionalne ureditve. Po vzoru nekaterih drugih držav članic (Avstrija, Nemčija in Nizozemska), je bil tudi v Republiki Sloveniji sprejet poseben zakon, v katerem so ta področja posebej urejena. Gre za področja, na katerih carinski predpisi EU dajejo državam članicam možnost ali pa dolžnost določena vprašanja urediti z nacionalnimi predpisi (npr. določitev pristojnih organov, opredelitev postopkov, sprejem kazenskih določb z namenom zagotovitve pravnega izvajanja carinskih predpisov in ustreznega sankcioniranja morebitnih kršitev).

Zakon o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: zakon) je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. februarja 2004 in je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 25/04 z dne 19. 3. 2004. V obdobju po uveljavitvi zakona 1. maja 2004, so bile pri izvajanju predpisa v praksi ugotovljene potrebe po njegovi dopolnitvi, hkrati pa so bile spremembe potrebne tudi zaradi uskladitve z novimi carinskimi predpisi, sprejetimi na ravni EU in predpisi, sprejetimi v Republiki Sloveniji (npr. Zakon o gospodarskih zbornicah), zaradi prevzema eura kot denarne enote v Republiki Sloveniji ter zaradi uskladitve s sodbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije in s sodbami Sodišča Evropskih skupnosti. Posledično je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti – ZICPES (Uradni list RS, št. 111/07 z dne 5. 12. 2007).

Po sprejemu zadnje novele zakona je prišlo do sprememb na carinskem področju EU. Tako je začel veljati nov Carinski zakonik Unije, Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne

9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (prenovitev), (Uradni list EU L, št. 269, str. 1 v nadaljnjem besedilu: Carinski zakonik Unije), ki se bo začel uporabljati 1. maja 2016. V vmesnem obdobju do uporabe Carinskega zakonika Unije se intenzivno dela na izvedbenih predpisih, ki urejajo izvajanje posameznih določb Carinskega zakonika Unije. V Carinskem zakoniku Unije je urejeno tudi zastopanje pred carinskimi organi. Tako določa, da gospodarski subjekti s statusom pooblaščenega gospodarskega subjekta za poenostavitve v eni državi članici EU lahko opravljajo posle zastopanja pred carinskimi organi v vseh državah članicah EU. Nekatere države članice za zastopanje pred carinskimi organi zahtevajo opravljanje posebnih strokovnih preverjanj. Vendar za imetnika statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta teh zahtev ne bodo več mogle postavljati. Te države članice bodo do začetka uporabe Carinskega zakonika Unije morale prilagoditi svojo nacionalno zakonodajo. Med temi državami članicami je tudi Slovenija, ki s predlagano spremembo s 1. majem 2016 odpravlja omenjene zahteve. V letu 2013 se je spremenila zakonodaja EU tudi na področju pravic intelektualne lastnine, ki ureja postopkovna pravila pri uvozu in izvozu zadevnega blaga. Sprejeti sta bili dve novi uredbi in sicer Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov (Uradni list EU L 341, z dne 29. 6. 2013, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba 608/2013/EU) in Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1352/2013 z dne 4. decembra 2013 o določitvi obrazcev iz Uredbe (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov (Uradni list EU L 181, z dne 18. 12. 2013, str. 15; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1352/2013/EU).

S tokratnimi predlaganimi spremembami se zakon usklajuje s spremembami v carinskih predpisih Unije in v nacionalnih predpisih, ter se prilagaja potrebam izraženim pri dosedanjem izvajanju zakona. Vendar spremembe zakona ne morejo zajeti vseh predvidenih sprememb na področju carinske zakonodaje EU, saj se bodo le te v celoti začele uporabljati v letu 2016. Predlagatelj zaradi pravne varnosti in transparentnosti izvajanja zakonodaje EU tokrat predlaga le manjše spremembe zakona. V celoti prenovljena zakonodaja na carinskem področju, ki bo zajela vse spremembe na ravni EU, tudi delegirano in izvedbeno uredbo k Carinskemu zakoniku Unije, ki se šele oblikujeta, pa bo predvidoma pripravljena za sprejem v začetku leta 2016.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

Zakon je bil nazadnje spremenjen leta 2007. S spremembami se želi slediti spremembam, ki so bile sprejete na področju carinske zakonodaje na ravni EU, ter uskladitvi sprememb s spremembami v okolju v katerem se zakon uporablja. S spremembami zakona se ne posega v temeljna načela.

1.1 Cilji

Predlog zakona s spremembami in dopolnitvami zasleduje naslednje cilje:

- natančno opredelitev carinske zakonodaje Unije na katero se sklicuje zakon s spremembami, ki so bile opravljene v obdobju od zadnje spremembe;
- uskladitev besedila z Zakonom o finančni upravi;
- kot posledico uveljavitve Zakona o finančni upravi je treba jasno določiti organ, ki po carinski zakonodaji EU, drugih predpisih in mednarodnih pogodbah opravlja naloge carinskega organa;
- preoblikovanje posameznih določb, upošteva elektronsko poslovanje in izmenjavo podatkov v carinskih postopkih na način, da se zagotovi preglednost dopolnjevanja zakonodaje EU z nacionalno zakonodajo;
- omogočiti uporabnikom, da na najbolj prijazen način dostopajo do informacij, ki jih potrebujejo za opravljanje carinskih formalnosti pred carinskimi organi;
- uskladiti postopkovne določbe zakonodaje o izvrševanju pravic intelektualne lastnine s spremembami zakonodaje EU na tem področju, ki po pojmovanju evropskih carinskih predpisov ni carinska zakonodaja;
- združitve ukrepov carinskega nadzora mejnih prodajal na enem mestu z namenom večje jasnosti, preglednosti in zagotovitve ustreznega nadzora delovanja omenjenih prodajal;
- uskladitev kazenskih določb s spremenjenim besedilom določb o mejnih prodajalnah.

2.2 Načela

S spremembami zakona se ne posega v temeljna načela, kot so zakonitost v carinskih zadevah,

načelo materialne resnice, načelo zakonitega in pravočasnega plačevanja carinskih obveznosti in načelo dajanja podatkov. Tako bodo zagotovljena načela, ki izhajajo iz osnovnega besedila zakona:

- primarnost in neposredna uporabnost carinske zakonodaje EU;
- enotno izvajanje carinske zakonodaje na celotnem ozemlju Republike Slovenije;
- zagotavljanje pravne varnosti za udeležence v postopkih pred carinskimi organi;
- preglednost in dostopnost informacij pri opravljanju carinskih formalnosti.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog vsebuje spremembo uporabe pojmov carinska uprava, generalni carinski urad in carinski urad s pojmi finančna uprava, generalni finančni urad in finančni urad skozi celotno besedilo zakona. Istočasno jasno opredeljuje, da je finančna uprava tisti organ, ki opravlja naloge in obveznosti carinskega organa iz carinske zakonodaje EU, mednarodnih pogodb in druge zakonodaje, kjer se le ta sklicuje na carinski organ.

Elektronsko poslovanje s finančno upravo glede opravljanja carinskih formalnosti je v predlogu urejeno tako, da pogoje in pravila poslovanja določi minister pristojen za finance. Pooblastilo za takšno določbo daje izvedbena uredba carinskega zakonika. Po določbi izvedbene uredbe carinskega zakonika, carinski organi določijo pogoje in način izmenjevanja podatkov, ki so standardizirana sporočila dogovorjena med državami članicami, s čimer se zagotavlja interoperabilnost informacijskih sistemov carin držav članic EU.

Nadalje se predlaga črtanje določb o carinskih ukrepih pri kršitvah pravic intelektualne lastnine ter se s prehodnimi določbami določa njihova smiselna uporaba do začetka uporabe nacionalne uredbe za izvajanje Uredbe (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in sveta z dne 12. junij 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 (UL L št. 181 z dne 29. 6. 2013, str. 15) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 608/2013/EU). Za izvajanje Uredbe 608/2013/EU bo sprejeta nacionalna uredba. Določbe o carinskih ukrepih pri kršitvah pravic intelektualne lastnine se na podlagi prehodne določbe smiselno uporabljajo do začetka uporabe omenjene nacionalne uredbe.

Določbe v zvezi s prodajo blaga v mejnih prodajalnah so spremenjene in dopolnjene ter tako odražajo dejansko stanje glede na vstop Hrvaške v EU. Hkrati z dopolnijo določb so ukrepi carinskega nadzora mejnih prodajal združeni na enem mestu z namenom večje jasnosti, preglednosti in zagotovitve ustreznega nadzora delovanja mejnih prodajal.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in za druga javna finančna sredstva. Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu, v okviru finančnega načrta Finančne uprave Republike Slovenije.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

EU je urejena kot carinska unija, kar posledično zahteva, da se za pravilno in nemoteno delovanje skupnega notranjega trga uporabljajo skupna pravila pri trgovanju z državami, ki niso članice EU. Najpogostejše se kot zunanji vidik notranjega trga omenja Skupna carinska tarifa, ki predpisuje enake stopnje carin za blago, ki prihaja na notranji trg EU iz tretjih držav. Postopkovna pravila za opravljanje formalnosti pred carinskimi organi v EU so določena v carinskem zakoniku in izvedbeni uredbi carinskega zakonika. Carinsko področje je tako v celoti urejeno z uredbami EU, ki so primarna zakonodaja in so neposredno uporabne. Države članice praviloma sprejmejo še svoje nacionalne zakone, s katerimi uredijo področja ali zadeve, katerih ureditev dopuščajo uredbe EU. Pristopi so zelo različni, praviloma gre za zelo kratke zakone, s katerimi se uredijo podrobnosti ali nacionalne

posebnosti, v nekaterih primerih se za izdajo podzakonskega akta pooblasti tudi pristojnega ministra (Avstrija, Nemčija, Nizozemska).

a) Avstrija

Avstrija je ob vstopu v EU leta 1995 razveljavila carinski zakon, ki ga je nadomestil Carinski zakonik Skupnosti in hkrati sprejela svoj nacionalni carinski zakon, ki podrobneje ureja določbe v nacionalni pristojnosti oziroma na ureditev katerih napotuje carinski zakonik. Avstrija je k nacionalnemu carinskemu zakonu sprejela tudi izvedbene določbe za izvajanje tega zakona, ki so urejene v posebni uredbi.

Avstrijski nacionalni carinski zakon je obsežen in je razdeljen na razdelke (razdelek A, B, C, D, E, F, G in H), ki urejujejo posamezne vsebinsko zaokrožene sklope. Tako razdelek A vsebuje splošne določbe, razdelek B vsebuje določbe vezane na poslovanje carinske uprave, razdelek C vključuje določbe vezane na carinski nadzor, razdelek D je specifičen, saj vsebuje dopolnilne določbe za izvajanje carinskega zakonika, ki se navezujejo na ustrezne člene carinskega zakonika, razdelek E se nanaša na carinske oprostitve, razdelek G urejuje meddržavno upravno pomoč in se nanaša na upravno sodelovanje med carinskimi organi, razdelek H pa se nanaša na uveljavitev avstrijskega nacionalnega carinskega zakona in vsebuje prehodne in končne določbe.

Po sprejemu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 648/2005 z dne 13. aprila 2005 o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o Carinskem zakoniku Skupnosti, objavljeni v Uradnem listu EU L št. 117 z dne 4. 5. 2005, je tudi Avstrija spremenila svoj nacionalni carinski zakon. Noveli iz leta 2005 sta obsegali med drugim spremembo pri opredelitvi pojma »opravljanje carinskih formalnosti« in opredelitev pojma »odobren kraj za blago«, spremembe določb o delu carinskih organov izven uradnih ur, spremembe pri opravljanju carinskih uradnih dejanj izven uradnovalnega mesta, opredelitev vložitve dopolnilnih prijav z uporabo informacijske tehnologije, opredelitev carinskih organov, pristojnih za povračilo oziroma odpust carinskega dolga, spremembe pri zaračunavanju, plačilu in višini komisijskih taks (za delo carinskih organov izven uradnih ur in uradnovalnih mest), spremembe pri vodenju evidenc, spremembe pri pridobitvi identifikacijskih števil carinskih udeležencev in vodenju baze podatkov o njih, ter spremembe pri povrnitvi ali odpustitvi uvoznih ali izvoznih dajatev v skladu z 239. členom carinskega zakonika Skupnosti. Novela iz leta 2006 obsega uskladitev nadzora in kontrole gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje s predpisi Skupnosti (z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005). Opredeljena je obveznost ustne prijave gotovine, ki presega znesek 10.000 eurov, dopustna pa je tudi pisna prijava. Opredeljena je tudi obveznost izmenjave podatkov med pristojnimi organi. V Sloveniji to področje ureja Zakon o deviznem poslovanju, zato ZICPES takšnih določb ne vsebuje. V noveli iz leta 2007 se med drugim opredeljuje možnost opravljanja carinskih pregledov na krajih, kjer se blago nahaja in so pogoji za to. Določeno je, da carinski urad določi kraje za pregled blaga, Ministrstvo za finance pa določi pogoje, pod katerimi se začasno lahko opravljajo uradna dejanja carinskih organov tudi zunaj teh uradnih mest. Opredeljuje se rok za hranjenje zapiskov in dokazil v primerih, ko postopki še niso zaključeni. Opredeljena je možnost ureditve carinskih prostorov na letališčih, ob upoštevanju potreb in pod pogojem smotrnosti.

Avstrijski carinski zakon v 4. členu, 12. točka, opredeljuje pojem »carinski organ« kot organ carinske uprave, vključene v uveljavljanje carinske zakonodaje ali organ za izvajanje strokovnega nadzora pri izvajanju carinske zakonodaje. Organizacijo carinske službe ureja leta 2010 spremenjen drugi odstavek 6. člena, in sicer s sklicevanjem na zakon o organizaciji skupne davčne in carinske službe. Ukrepanje carinskih organov v primeru kršitev pravic intelektualne lastnine ima urejeno v posebnem zakonu iz leta 2004 (Bundesgesetz, mit dem ergänzende Regelungen über das Vorgehen der Zollbehörden im Verkehr mit Waren, die ein Recht am geistigen Eigentum verletzen, BGBl. I Nr. 56/2004), ki natančneje ureja izvajanje uredbe EU na tem področju (Uredba (ES) št. 1383/2003). Zadevna uredba EU je bila leta 2013 razveljavljena z novo uredbo (Uredba (EU) št. 608/2013), ki se je začela uporabljati 1. januarja 2014, vendar Avstrija po tej spremembi še ni spreminjala svoje nacionalne zakonodaje. Izpolnjevanje enotne upravne listine in šifranti v avstrijskem carinskem zakonu niso posebej urejeni. Prav tako zakon posebej ne ureja delovanja brezcarinskih prodajal na mednarodnih prehodih s tretjimi državami.

Avstrija carinsko zakonodajo večkrat dopolnjuje z določbami v uredbi ministra pristojnega za finance (Verordnung des Bundesministers für Finanzen zur Durchführung des Zollrechts (ZollR-DV 2004, zadnjič spremenjena z BGBl. II Nr. 448/2013)). Z omenjeno uredbo ministra se v določenih primerih natančneje ureja izvajanje posameznih določb carinske zakonodaje EU ali določb nacionalnega carinskega zakona.

b) Nemčija

Tako kot Avstrija je tudi Nemčija ob vstopu v EU razveljavila carinski zakon, ki ga je nadomestil carinski zakonik Skupnosti in hkrati sprejela svoj nacionalni carinski zakon, ki vsebuje določbe v nacionalni pristojnosti Nemčije. Nemški nacionalni carinski zakon je kratek in vsebuje le 32 členov, v devetih delih, ki se nanašajo na:

1. del: zajetje blagovnega prometa,
2. del: pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe,
3. del: pooblastila carinske uprave
4. del: predpise o zemljiščih in zgradbah v bližini mejnega prehoda
5. del: carinsko upravo in pomoč
6. del: posebne določbe za proste cone in druge dele državnega ozemlja
7. del: druge splošne določbe
8. del: druga pooblastila
9. del: kršitve davčne zakonodaje; kazniva dejanja na področju davčne zakonodaje in kršitve davčne zakonodaje v potniškem prometu.

Tudi Nemčija je svojo nacionalno carinsko zakonodajo večkrat spreminjala. Po sprejemu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 648/2005 z dne 13. aprila 2005 o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o Carinskem zakoniku Skupnosti, objavljeni v Uradnem listu EU L št. 117 z dne 4. 5. 2005, je Nemčija spremenila svoj nacionalni carinski zakon (Zollverwaltungsgesetz). Novela iz leta 2005 je obsegala le spremembe pri določitvi organov, ki izvajajo nekatere naloge, za katere so pooblašteni carinski organi. V letu 2005 je bila novelirana tudi nacionalna carinska uredba (Zollverordnung). Novela je obsegala med drugim spremembe pri opredelitvi obveznosti uporabe carinskih poti, opredelitev tipa prostih con, za katere veljajo določbe uredbe, spremembe pri opredelitvi pristojnosti za izdajo dovoljenj za carinske postopke in poenostavljene postopke ter spremembe pavšalno določenih zneskov dajatev. Noveli iz leta 2007 obsegata uskladitev nadzora in kontrole gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje s predpisi Skupnosti (z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005) in posegata na področje preprečevanja in preganjanja financiranja terorističnega združevanja ter urejata izmenjavo osebnih podatkov v povezavi s preprečevanjem in preganjanjem kaznivih dejanj. Noveli iz leta 2009 natančneje urejata vnos gotovine in njene protivrednosti. Prav tako podrobneje urejata prenos osebnih podatkov drugim finančnim organom v primerih upravnih postopkov v davčnih zadevah, kazenskih postopkov za davčne prekrške, upravne postopke in globe za davčno kršitev ali upravni postopek za nezakonita denarna nakazila. Novela iz leta 2012 podrobneje ureja prenos osebnih podatkov v primerih, ko tako zavezuje ta zakon za primere pregona kaznivih dejanj v skladu s pravili mednarodne pravne pomoči v kazenskih zadevah ali pravila o sodelovanju z Mednarodnim kazenskim sodiščem ali kadar se želi preprečiti hude grožnje javni varnosti. Ureja tudi posredovanje podatkov državam članicam EU.

Sam zakon pa ne ureja izpolnjevanja carinske deklaracije ali šifrantov, ki se uporabljajo. To imajo urejeno s tako imenovanim »Merkblatt zum Einheitspapier«, ki se je uporabljal do leta 2011 in od leta 2012 dalje »Merkblatt zu Zollanmeldung, summarischen Anmeldungen und Wiederausfuhrmitteilungen«, ko je nemška administracija prešla na nov IT-sistem, imenovan ATLAS. S tem je pojasnila za izpolnjevanje enotne upravne listine prilagodila temu novemu IT sistemu. Gre za skupek informacij v obliki pojasnila, ki jih zavezanci najdejo na spletni strani nemške carine, ki hkrati dovolj natančno pojasnjuje izpolnjevanje polj enotne upravne listine ob uporabi IT-sistema.

c) Nizozemska

Nizozemska kot ustanovna članica Skupnosti uporablja carinski zakonik že vse od njegove

uveljavitve, torej od leta 1994 naprej. Ob neposredni uporabi zakonika pa je Nizozemska, tako kot večina drugih držav članic Skupnosti, sprejela svoj nacionalni carinski zakon, s katerim ureja vprašanja, za katera zakonik dopušča državam, da jih samostojno uredijo v svoji nacionalni zakonodaji. Omenjeni zakon (Douanewet) se je začel uporabljati 1995 in prenehal veljati 1. avgusta 2008, ko je stopil v veljavo nov zakon (Algemene douanewet). Zakon je razdeljen na 12 poglavij, in sicer:

1. poglavje: Splošne določbe, ki urejajo področje uporabe in osnovne definicije, določbe ki zadevajo predvsem pravice in obveznosti oseb;
2. poglavje: Določbe o blagu, vnesenem na carinsko območje Unije, ki se uporabljajo, dokler blagu ni dodeljena carinsko dovoljena raba;
3. poglavje: Prepovedi in omejitve, posebej ureja prenos gotovine preko mej.
4. poglavje: Proste cone in prosta skladišča;
5. poglavje: Blago, ki zapušča omočje Unije;
6. poglavje: Oprostitve, s katerim se pooblašča pristojnega ministra, da sprejme uredbo za izvajanje Uredbe 1186/2009(ES) o oprostitvah;
7. poglavje: Carinski dolg - ureja znesek varščine, nastanek carinskega dolga in zaokroževanje zneskov;
8. poglavje: Pritožba, ureja vsebine po katerih se postopa po različnih zakonih.
9. poglavje: Upravne denarne kazni, s katerimi so za različna ravnanja predpisane določene denarne kazni;
10. poglavje: Kazenske določbe, ki za posebna kazniva dejanja opredeljujejo visoke denarne kazni ali zapor;
11. poglavje: Splošna pravila kazenskega postopka, ki urejajo postopke in institucije v zvezi s pritožbami;
12. poglavje: Končne določba, ki opredeljujejo začetek veljavnosti in navajanje imena zakona.

Zakon ni obsežen, ima le 12. členov (toliko kot poglavij), ki so nadalje razdeljeni na podčlene (1:1. člen in podobno, odstavki so posebej oštevilčeni). Zakon posebej ne ureja izpolnjevanja enotne upravne listine ali šifrantov, kot tudi ne področja izvajanja uveljavljanja pravic s strani carinskih organov. Končne določbe vsebujejo sklic na prilogo, v kateri so naštet nacionalni zakoni, ki spadajo v področje uporabe tega zakona. Tudi spremembe zakona, ki so stopile v veljavo 1. januarja 2012, ne vsebujejo dopolnitev ali sprememb, ki bi posegale na področje urejanja intelektualne lastnine, izpolnjevanje enotne upravne listine ali nadzora mejnih prodajal. Za uporabnike carinskih postopkov pred carinskimi organi je carinska služba na svoji spletni strani objavila obsežen priročnik. Le-ta uporabnikom lahko služi na vseh področjih, uvozu/izvozu blaga in razlaga tudi odnos določb do vrste mednarodnih pogodb.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Spremembe in dopolnitve zakona ne bodo imele takojšnjih administrativnih posledic v poslovanju strank v odnosu do carinskega organa. Sprememba, torej odprava licence za zastopanje pred carinskimi organi, se bo začela uporabljati s 1. majem 2016, torej z datumom, ko bi se predvidoma začel uporabljati nov Carinski zakonik Unije.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Spremembe in dopolnitve zakona ne bodo imele administrativnih posledic za zavezanca pri opravljanju carinskih formalnosti. Bo pa spremenjen način objavljanja veljavne zakonodaje oziroma informiranja uporabniku bolj prijazen in transparenten.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

/

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Spremembe in dopolnitve ne vplivajo na izvajanje postopkov gospodarskih subjektov pred carinskimi organi. Spremembe ne posegajo v določbe glede pridobitve različnih dovoljenj in ugodnosti.

Spremembe v zvezi z zastopanjem pred carinskimi organi pa se bodo začele uporabljati 1. 5. 2016 predvidoma z začetkom uporabe nove evropske carinske zakonodaje.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

/

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

/

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije, ki bo na običajen način poskrbela tudi za obveščanje zavezancev.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona skladno s svojimi splošnimi pristojnostmi spremlja Ministrstvo za finance.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Gradivo je bilo objavljeno 28. 1. 2015 na spletnem naslovu Ministrstva za finance in e-demokraciji. H gradivu je bilo mogoče poslati predloge in dopolnitve praktično do zadnjega usklajevanja s SVZ, to je 25. 3. 2015, ko je svoje predloge še dodatno dopolnila FURS. S strani javnosti nismo prejeli nobenih predlogov za dopolnitev ali spremembo. Tudi ostala resorna ministrstva niso podala predlogov za spremembo ali pripombe.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

dr. Dušan Mramor, minister

mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka

mag. Irena Popovič, generalna direktorica

Mitja Brezovnik, vodja sektorja

Darko Medved, podsekretar

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04, 28/06 – odl. US in 111/07) se drugi odstavek 1. člena spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za namene tega zakona se kot carinski predpisi Skupnosti iz prejšnjega odstavka štejejo:

- Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1101/2014 z dne 16. oktobra 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 312 z dne 31. 10. 2014, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: uredba o tarifi),

– Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 302 z dne 19. 10. 1992, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 269 z dne 10. 10. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: carinski zakonik),

– Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993, str. 1), zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/234 z dne 13. februarja 2015 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 glede začasnega uvoza prevoznih sredstev, namenjenih uporabi s strani fizičnih oseb s stalnim prebivališčem na carinskem območju Unije (UL L št. 39 z dne 14. 2. 2015, str. 13), (v nadaljnjem besedilu: izvedbena uredba) in

- Uredba Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 324 z dne 10. 12. 2009, str. 23), (v nadaljnjem besedilu: uredba o carinskih oprostitvah).

2. člen

Za 1. členom se doda nov 1.a člen, ki se glasi:

»1.a člen

(carinski organ)

(1) Carinski organ je Finančna uprava Republike Slovenije, kadar opravlja naloge s področja carinskih predpisov.

(2) Carinski organi so tudi drugi organi in organizacije v Republiki Sloveniji, ki jim je s predpisi določena pristojnost za izvajanje carinskih predpisov.«.

3. člen

(1) V 2.a členu, drugem odstavku 5. člena, 9. in 10. členu, drugem in tretjem odstavku 13. člena, tretjem odstavku 19.a člena, prvem odstavku 36. člena, prvem odstavku 40. člena in prvem odstavku 48. člena se besedilo »Carinska uprava Republike Slovenije« v različnih sklonih nadomesti z besedilom »Finančna uprava Republike Slovenije« v ustreznem sklonu.

(2) V naslovu in prvem, drugem in tretjem odstavku 50. člena, drugem odstavku 52. člena in tretjem odstavku 70. člena se besedilo »Generalni carinski urad« v različnih sklonih nadomesti z besedilom »Generalni finančni urad« v ustreznem sklonu.

(3) V 17. in 18. členu, prvem odstavku 28. člena, 1. točki prvega odstavka 38. člena se besedilo »carinski urad« v različnih sklonih nadomesti z besedilom »finančni urad« v ustreznem sklonu.

(4) V prvem odstavku 20. člena, prvem odstavku 21. člena, prvem odstavku 26. člena, 46. členu, prvem odstavku 47. člena, prvem odstavku 64. člena, 4., 5. in 15. točki prvega odstavka 88. člena in 2. točki prvega odstavka 89. člena se besedilo »carinski urad« v različnih sklonih nadomesti z besedilom »carinski organ« v ustreznem sklonu.

4. člen

6. člen se črta.

5. člen

8. člen se črta.

6. člen

33. člen se spremeni tako, da se glasi:

»33. člen (običajne carinske deklaracije)

(1) Minister, pristojen za finance, v skladu z 212. členom izvedbene uredbe določi dopolnitev navodila iz priloge 37 izvedbene uredbe in seznime nacionalnih šifer, ki se uporabljajo pri izpolnjevanju carinske deklaracije oziroma drugih obrazcev, zahtevkov ter obvestil.

(2) Kadar se v skladu s carinskimi predpisi Skupnosti za sprostitev blaga v prost promet uporabi ustna carinska deklaracija in nastane carinski dolg, Finančna uprava Republike Slovenije izda potrdilo o plačilu dolgovanih dajatev na posebnem obrazcu. Vzorec obrazca določi minister, pristojen za finance.

(3) Finančna uprava Republike Slovenije lahko pooblasti izvajalca prometa s poštnimi pošiljkami, kadar nastopa kot zastopnik v carinskem postopku, da sam izdaja potrdila o plačilu dolgovanih dajatev, ki vsebujejo najmanj podatke iz obrazca iz prejšnjega odstavka.«.

7. člen

35. člen se spremeni tako, da se glasi:

»35. člen (elektronsko vlaganje carinskih deklaracij, obrazcev, obvestil, zahtevkov in spremnih dokumentov ter njihova hramba)

(1) Minister, pristojen za finance določi pogoje in način za izdelavo in prenos carinskih deklaracij obrazcev, obvestil in zahtevkov, potrebnih za izvedbo carinskih formalnosti z elektronskimi sredstvi.

(2) Seznam elektronskih sporočil, potrebnih za izvedbo carinskih formalnosti, in način njihove uporabe določi generalni direktor Finančne uprave Republike Slovenije in jih objavi na spletni strani.

(3) Minister, pristojen za finance določi pogoje in način za prenos spremnih dokumentov, potrebnih za izvedbo carinskih formalnosti z elektronskimi sredstvi.

(4) Kadar se carinska deklaracija vloži s pomočjo sistema za računalniško izmenjavo podatkov se šteje, da je carinski organ dovolil, da se spremni dokumenti hranijo pri udeležencu in da jih ob vložitvi carinske deklaracije ni treba dostaviti carinskemu organu, razen če carinski organ ne odloči drugače ali če ni s posebnim predpisom določeno drugače.«.

8. člen

Četrty odstavek 61. člena se črta.

9. člen

V prvem odstavku 63. člena se besedilo »s prejšnjim členom« nadomesti z besedilom »z 62. ali 62.a členom tega zakona«.

10. člen

Drugi odstavek 64. člena se črta.

11. člen

Del »VI. Določbe o carinskih ukrepih pri kršitvah pravic intelektualne lastnine« in 68. do 76. člen se črtajo.

12. člen

Besedilo naslova VII. dela se spremeni tako, da se glasi:

»POSEBNI UKREPI NADZORA MEJNIH PRODAJALN NA LETALIŠČIH IN V PRISTANIŠČIH«

13. člen

77. člen se spremeni tako, da se glasi:

»77. člen (mejne prodajalne)

Mejne prodajalne so prodajalne, ki za izstopno carinsko kontrolo na letališčih in v pristaniščih prodajajo blago potnikom, ki izstopajo s carinskega območja Skupnosti.«.

14. člen

78., 79. in 80. člen se črtajo.

15. člen

81. člen se spremeni tako, da se glasi:

»81. člen

(blago, ki se lahko prodaja v mejnih prodajalnah)

(1) Imetnik mejne prodajalne na letališču ali v pristanišču lahko prodaja skupnostno ali neskupnostno blago. Neskupnostno blago lahko prodaja, če pridobi dovoljenje za carinsko skladišče. Neskupnostno blago se lahko proda samo potniku, ki bo to blago iznesel s carinskega območja Skupnosti, kar potnik dokazuje z vstopnim kuponom ali vozovnico za potovanje na namembno letališče ali v pristanišče v tretji državi.

(2) Imetnik mejne prodajalne lahko v mejni prodajalni opravljati tudi storitve, povezane s prodajo blaga iz prejšnjega odstavka.«.

16. člen

82. člen se spremeni tako, da se glasi:

»82. člen

(identifikacija blaga, kupljenega v mejnih prodajalnah)

(1) Imetnik mejne prodajalne mora voditi evidence, iz katerih je razvidna povezava med številko računa, s katerim je bilo blago prodano, in vstopnim kuponom oziroma vozovnico.

(2) Potnik mora račun iz prejšnjega odstavka hraniti dokler ne zapusti carinskega območja Skupnosti.«.

17. člen

83. člen se spremeni tako, da se glasi:

»83. člen

(ukrepi nadzora nad neskupnostnim blagom)

(1) Imetnik mejne prodajalne prodano neskupnostno blago, preden ga izroči potniku, zapečati v vrečki tako, da je onemogočena odstranitev pečata brez poškodbe.

(2) Potnik ne sme odstopiti blaga drugim potniku, ne sme ga porabiti oziroma uporabiti ali z njega odstraniti pečata, dokler se nahaja na carinskem območju Skupnosti.

(3) Finančna uprava lahko, vse dokler potnik ne zapusti carinskega območja Skupnosti, preveri, da potnik, ki poseduje kupljeno neskupnostno blago ni odstranil pečata z vrečke oziroma neskupnostnega blaga ni porabil oziroma uporabil na carinskem območju Skupnosti.«.

18. člen

85. člen se črta.

19. člen

Prvi odstavek 86. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 2.000 do 125.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 700 do 125.000 eurov, posameznik pa z globo od 300 do 1.200 eurov, če:

1. vnese blago na carinsko območje ali ga iznese s carinskega območja mimo mejnih prehodov ali to stori v času, ko mejni prehod ni odprt, oziroma to poskusi storiti (prvi odstavek 15. člena tega zakona);
2. takoj ne predloži blaga iz 47. člena tega zakona carinskemu organu;
3. začne z delom v prosti coni preden pridobi potrebno soglasje, odločbo in uporabno dovoljenje (50. člen tega zakona);
4. v mejni prodajalni prodaja blago ali opravlja storitve v nasprotju z določbo 81. člena tega zakona;
5. ne hrani računa dokler se nahaja na območju mejnega prehoda in dokler pristojni carinski organ ne sprejme odločitve o morebitni kontroli blaga, ki ga potnik nosi s seboj (drugi odstavek 82. člena tega zakona);
6. prodano neskupnostno blago ne zapečati v vrečki ali ne zapečati tako, da je onemogočena odstranitev pečata brez poškodb (prvi odstavek 83. člena tega zakona);
7. ne poseduje kupljenega neskupnostnega blaga, odstrani ali poškoduje pečat na vrečki oziroma neskupnostno blago porabi oziroma uporabi na carinskem območju Skupnosti (drugi in tretji odstavek 83. člena tega zakona);
8. ne vodi evidence v skladu s prvim odstavkom 82. člena tega zakona ali ne vodi evidenc o nabavi in prodaji blaga ter ne hrani dokumentacije o blagu, ki ga imetnik hrani v mejni prodajalni (prvi in drugi odstavek 84. člena tega zakona).

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

20. člen

- (1) Določbi 4. in 5. člena tega zakona se začneta uporabljati 1. maja 2016.
- (2) Določbe 68. do 76. člena zakona se uporabljajo do uveljavitve uredbe o izvajanju Uredbe (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in sveta z dne 12. junij 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 (UL L št. 181 z dne 29. 6. 2013, str. 15).

21. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S tem členom se v drugem odstavku 1. člena dopolnjuje sklicevanje na zakonodajo EU z vključitvijo zadnjih sprememb evropske zakonodaje.

K 2. členu

Finančna uprava je na podlagi Zakona o finančni upravi enovit organ, zato je primerna ureditev, ki na splošno določa, da je finančna uprava kot taka carinski organ. Z novim 1.a členom se določi, kdo so carinski organi v Republiki Sloveniji na katere se sklicuje carinska zakonodaja EU. Tako so v RS carinski organi finančne uprave, odgovorni za izvajanje in uporabo carinskih predpisov Unije in za izvajanje nacionalne zakonodaje, kjer so v skladu z določbami nacionalne zakonodaje, naloge in pristojnosti dodeljene carinskim organom. Carinski organi so tudi drugi organi in organizacije, ki jim je s predpisi določena pristojnost za izvajanje carinskih predpisov. S tem jasno določimo, kdo v Sloveniji je carinski organ, ki izvaja carinske predpise Unije in je tisti organ, na katerega se obrnejo gospodarski subjekti, kadar želijo izvesti uvoz ali izvoz blaga, drugo formalnost ali postopek, ki jo izvajajo carinski organi.

Med carinske organe v smislu carinske zakonodaje (carinskega prava) pa spadajo tudi druge organizacije, ki jim je naloženo izvajanje nekaterih določb carinskega prava (GZS pri izdaji zvezka ATA, GIZ Intertransport pri izdaji zvezka TIR in še mnoge druge organizacije, ki so pooblaščen za izvajanje določb carinskega prava (Witte, Zollkodex, 2002, str. 80)). Ti seveda niso del upravne strukture po Zakonu o finančni upravi, so pa tesno povezani s carino in carinskim pravom, zato jim carinska zakonodaja daje vlogo carinskih organov v delu, kjer izvajajo naloge carinskega prava. Opozoriti velja na številne določbe mednarodnih konvencij, ki določajo »carinske organe« in jim nalagajo posebne obveznosti v okviru mednarodnega prava.

ZICPES ne določa organizacije in uprave, temveč ureja izvajanje carinskega prava, katerega sestavni del je pojem »carinski organi«. Pomembna je vsebina nalog, ne pa ime organa. Pojem carinski organi ne govori ne o nalogah in ne o imenu, ampak o tem, da za izvajanje carinskega prava (carinskih predpisov) obstajajo posebni organi – carinski organi, ki so izrecno tako imenovani v različnih predpisih in mednarodnih pogodbah. Pojem organ se uporablja v operativnem smislu ali organi v povsem splošnem pomenu npr. organi pregona. Iz takega pomena izhaja tudi »carinski organ«, ki označuje delovanje organa na carinskem področju.

K 3. členu

Člen vsebuje redakcijske popravke. Spremeni se sklicevanje s »Carinske uprave Republike Slovenije na »Finančno upravo republike Slovenije« v obstoječem besedilu zakona zaradi sprejema Zakona o finančni upravi. V zvezi z omenjeno spremembo se posledično spreminja sklicevanje na »Generalni carinski urad« na »Generalni finančni urad« in nadomešča »carinski urad« s »finančnim uradom«. Kjer je v besedilu vsebinsko smiselno, se namesto »carinski urad« uporablja »carinski organ«.

K 4. členu

Določba o obveznosti pridobitve licence iz 6. člena ZICPES se črta, vendar pa se določi prehodno obdobje s tem, ko se v prehodnih določbah določi, da se ta določba dejansko začne uporabljati z 1. majem 2016, ko se predvidoma začne uporabljati Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 269 z dne 10. 10. 2013, str. 1.v nadaljnjem besedilu Uredba 952/2013/EU). Uredba 952/2013/EU ali novi carinski zakonik Unije, namreč neposredno ureja posle zastopanja za tako imenovane pooblaščen gospodarske subjekte (Authorised Economic Operator - AEO). Po začetku uporabe carinskega zakonika Unije bodo pooblaščen gospodarski subjekti lahko opravljali posle carinskega zastopanja v Sloveniji brez kakršnih koli omejitev ali pogojev, zato z vidika enake obravnave zavezancev ni primerno ohraniti obstoječega sistema licenciranja za preostale zavezance, v glavnem male gospodarske subjekte. Carinski zakonik Unije za pridobitev statusa AEO med ostalim določa izpolnjevanje pogoja praktičnega standarda usposobljenosti ali poklicne kvalifikacije neposredno povezane z opravljanjem dejavnosti. Poleg tega je to področje razdelano v predlogu izvedbene uredbe k carinskemu zakoniku

Unije, kjer se za praktične standarde usposobljenosti zahteva tri leta praktičnih izkušenj v carinskih zadevah.

K 5. členu

Prav tako se črta določba 8. člena ZICPES, ki se navezuje na določbo 6. člena ZICPES, saj ureja odvzem dovoljenja ali licence.

K 6. členu

Po veljavni ureditvi je na podlagi določb 33. člena izdan Pravilnik o izpolnjevanju enotne upravne listine, elektronskem poslovanju s Carinsko upravo Republike Slovenije in o drugih obrazcih, ki se uporabljajo v carinskih postopkih (Uradni list RS, št. 10/07, 55/07, 67/08, 46/09, 51/10 in 52/13, v nadaljnjem besedilu: pravilnik o EUL), ki ureja pogoje in pravila za elektronsko poslovanje s Carinsko upravo, vzorec obrazca za uskladitev podatkov v carinski deklaraciji, obrazec skupne in carinske deklaracije, navodila za uporabo in izpolnjevanje polj enotne upravne listine ter seznam šifer, ki se uporabljajo pri izpolnjevanju carinske deklaracije. Pravilnik o EUL na enem mestu zajema vse potrebne informacije za izpolnjevanje enotne upravne listine in potrebne obrazce. Z vidika uporabnika je takšen način objave (skupek vsem potrebnih informacij na enem mestu) prijazen in razumljiv. Vendar podzakonski predpis v takšni obliki ni pravno ustrezen glede na več sodb Sodišča EU, ki ne dopuščajo prepisovanje evropske zakonodaje, ki se neposredno uporablja, četudi dobesedno. Pravilnik o EUL namreč mestoma povzema dele zakonodaje Evropske unije in to na način, da so dobesedno povzete priloge k izvedbeni uredbi (priloga 31 do 38).

Posledično se predlaga sprememba omenjene določbe in sicer tako, da minister pristojen za finance po potrebi dopolni navodila iz priloge 37 k izvedbeni uredbi. Namreč, po določbah 212. člena izvedbene uredbe mora biti enotna upravna listina izpolnjena v skladu z navodili v prilogi 37 k izvedbeni uredbi in po potrebi ob upoštevanju vseh dodatnih navedb predvidenih v drugih predpisih EU. Isti člen v drugem odstavku določa, da morajo carinski organi uporabniku zagotoviti, da ima dostop do navodil in glede na določbo prvega odstavka omenjenega člena, tudi do navedb iz drugih predpisov EU. Tretji odstavek 212. člena določa, da lahko carinski organi vsake države članice po potrebi dopolnijo navodila. To pomeni, da se enotna upravna listina izpolnjuje v skladu s prilogi 37, z navedbami iz drugih predpisov EU in z dodatnimi navodili, ki jih po potrebi dopolnijo države članice EU. V našem primeru bodo navodila dopolnjena z aktom ministra, pristojnega za finance.

V skladu z drugim odstavkom 237. člena izvedbene uredbe lahko carinski organi predvidijo, da se poštna uprava šteje za deklaranta in po potrebi dolžnika. V letu 2014 je uveden elektronski poštni manifest, kar posledično pomeni spremenjen način obračunavanja carinskega dolga v okviru ustnih deklaracij oziroma CN22 in/ali CN 23. Pooblastilo pošti, da sama izdaja potrdila o plačilu dolgovanih dajatev bo pošti omogočilo, da sama izda potrdilo o plačilu dolgovanih dajatev in ga dostavi stranki skupaj s pošiljko. Navedeni način poslovanja omogoča hitrejšo dostavo pošiljk prejemnikom, saj lahko pošta sama izvede celoten postopek obračuna dajatev. .

K 7. členu

Prvi odstavek se nanaša na določbo 224. člena izvedbene uredbe. Carinski organi lahko pod pogoji in na način, ki ga določijo, dovolijo, da se listine za začetek carinskega postopka prenesejo z elektronskimi sredstvi. S predlagano določbo se pogoji in način za začetek carinskega postopka z elektronskimi sredstvi določi minister, pristojen za finance.

4.a člen izvedbene uredbe določa, da carinski organi po pogojih in na način, ki ga določijo, ter ob ustreznem upoštevanju načel, ki jih določajo carinska pravila, zagotovijo, da se formalnosti opravijo z računalniškim sistemom izmenjave podatkov. V nadaljevanju omenjenega člena so določeni pojmi kot so pogoji, formalnosti, standardizirano sporočilo in podobno. 4. b člen nato določa, da carinski organi določijo pravila za zamenjavo lastnoročnega podpisa pri opravljanju formalnosti z računalniškim sistemom izmenjave podatkov. Nadalje nato drugi odstavek 4. d člena določa, da kadar carinski uradi sodelujejo v postopkih v različnih državah članicah so sporočila za izmenjavo podatkov skladna s strukturo in podrobnostmi, ki jih dogovorijo države članice z medsebojnim dogovorom. Da so ti sezname sporočil aktualizirani in transparentni je z drugim odstavkom določeno, da jih predstojnik finančne uprave določi in objavi na spletni strani.

Tretji odstavek podrobneje ureja možnost, ki jo daje določba 77. člena carinskega zakonika. Drugi odstavek 77. člena carinskega zakonika namreč določa, da carinski organi lahko dovolijo, da se spremeni dokumenti k elektronski carinski deklaraciji ne predložijo z vložitvijo deklaracije, temveč se hranijo pri deklarantu in so na razpolago carinskim organom.

K 8. členu

V luči odpravljanja administrativnih ovir in z namenom racionalizacije vodenja upravnih postopkov predlagamo spremembo 61. člena ZICPES, ki govori o določitvi pristojnosti za vknjižbo in sporočanje zneska dajatev. S tem namenom predlagamo črtanje četrtega odstavka.

K 9. členu

Sporočanje zneska dajatev se dolžniku opravlja na način, kot je določen v 62. oziroma 62.a členu ZICPES-a. Ker mora dolžnik plačati znesek dajatev v desetih dneh od dneva sporočitve dolgovanega zneska dajatev, dan sporočitve pa je določen v 62. členu ZICPES-a, za sporočanje v tujino pa v 62.a členu ZICPES, se v prvem odstavku 63. člena jasno navede, da se sporočanje zneska dajatev opravlja na podlagi 62. ali 62.a člena ZICPES. S sklicevanjem na omenjena člena ZICPES-a je natančno določeno kdaj začne teči desetdnevni rok za plačilo dajatev.

K 10. členu

Predlagamo črtanje drugega odstavka 64. člena, ker se dovoljenja za odlog plačila zneska dajatev lahko izdaja tudi ločeno od dovoljenja za poenostavljene postopke. Velika večina vložnikov zahtevkov za poenostavljene postopke že ob vložitvi razpolaga z dovoljenji za odlog plačila, ki so jih pridobili za izvajanje v okviru običajnih carinskih postopkov. Izdaja posebnega dovoljenja v okviru dovoljenja za poenostavljene postopke zato ni potrebna.

K 11. členu

Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in sveta z dne 12. junij 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 (UL L št. 181 z dne 29. 6. 2013, str. 15), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 608/2013/EU) po določbah Uredbe 952/2013/EU o carinskem zakoniku Unije ne sodi med tako imenovano carinsko zakonodajo, zato se določbe VI. dela črtajo. Za izvajanje Uredbe 608/2013/EU bo sprejeta nacionalna uredba. Določbe o carinskih ukrepih pri kršitvah pravic intelektualne lastnine se do začetka uporabe omenjene nacionalne uredbe smiselno uporabljajo s prehodno določbo.

K 12. členu

Naslov VII. dela se spremeni tako, da se zaradi vstopa Hrvaške v EU črta ureditev, ki določa mejne prodajalne na cestnih mejnih prehodih. V tem delu se podrobneje uredi carinski nadzor nad mejnimi prodajalnami, ki na letališčih in v pristaniščih prodajajo blago potnikom za izstopno carinsko kontrolo, kar na nacionalni ravni še ni zakonodajno urejeno.

K 13. členu

Definicija mejnih prodajal se spremeni. Črtajo se določbe o mejnih prodajalnah na območju cestnih mejnih prehodov zaradi vstopa Hrvaške v EU. Gre za uskladitev z dejanskim stanjem, takšne prodajalne v praksi ne obstajajo več, saj bi bile v nasprotju z veljavno EU zakonodajo. Direktiva o DDV namreč v prvem odstavku 158. člena v točki a določa, da se oprostitve v mednarodnem prometu lahko uporabijo, če je blago namenjeno prostim prodajalnam za namene dobav blaga, ki se iznese v potnikovi osebni prtljagi pri poletih ali ladijskih prevozi na tretje ozemlje ali v tretjo državo. Za ta namen se opredelijo prodajalne na letališčih in v pristaniščih, kjer je omogočen neposreden izstop blaga iz carinskega območja Skupnosti. S tako oblikovano določbo so vključene le mejne prodajalne, ki poslujejo za izstopno carinsko kontrolo, kajti le v teh primerih je v skladu s 183. členom carinskega zakonika blago predmet carinskega nadzora. Prodajalne, ki poslujejo pred izstopno carinsko kontrolo, torej niso predmet carinskega nadzora in se posledično obravnavajo enako kot navadne prodajalne, ki poslujejo na območju Republike Slovenije.

K 14. členu

Zaradi vstopa Hrvaške v EU se črtajo določbe, ki urejajo mejne prodajalne na meji s Hrvaško. Tako 78. in 79. člen ZICPES nista več potrebna in se zato črtata. Urejata posebne ukrepe nadzora, ki pa niso več potrebni. Črta se tudi 80. člen ZICPES, ki ureja dolžnost predložitve dokumentov in zagotovitve pomoči. Menimo, da dvojna ureditev dolžnosti predložitve dokumentov ni potrebna, saj dolžnosti, ki jih ima imetnik mejne prodajalne, urejata spremenjena 82. in 84. člen ZICPES.

K 15. členu

Imetnik mejne prodajalne na letališču ali v pristanišču lahko prodaja neskupnostno blago v skladu z drugim pododstavkom drugega odstavka 527. člena izvedbene uredbe, če pridobi dovoljenje za carinsko skladišče, in sicer ob izpolnjevanju predpisanih pogojev za imetnika carinskega skladišča. Ker ima blago neskupnostni status, se lahko proda brez plačila uvoznih dajatev samo, če ne bo ostalo na carinskem območju Skupnosti, torej le potniku, ki ga bo iznesel s carinskega območja Skupnosti. Ker je imetnik mejne prodajalne imetnik carinskega skladišča, mora izpolnjevati pogoje v skladu s carinsko zakonodajo. Pogoji niso normirani v ZICPES, ker jih predpisujeta že carinski zakonik in izvedbena uredba. Tako je v 101. členu carinskega zakonika urejena odgovornost imetnika carinskega skladišča za:

- zagotavljanje, da blago, dokler je v carinskem skladišču, ni umaknjeno izpod carinskega nadzora;
- izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz skladiščenja blaga, zajetega s postopkom carinskega skladiščenja;
- izpolnjevanje posebnih pogojev, navedenih v dovoljenju (sodelovanje s carinskimi organi pri kontrolah izpolnjevanja pogojev iz dovoljenja in omogočanje dostopa tem organom do prostorov, namenjenih carinskemu skladiščenju, dostopa do knjigovodstva in evidenc ter skladiščenega blaga v razumnem času, obveščanje o vseh novih dejstvih, ki nastanejo po pridobitvi dovoljenja).

K 16. členu

Da se carinskim organom omogoči nadzor nad blagom, ki je prodano potnikom, ki potujejo v tretjo državo, mora imetnik mejne prodajalne voditi evidence iz katerih je razvidno, katero blago je prodano potniku, ki potuje v tretjo državo, in katero potniku, ki potuje znotraj EU. To je omogočeno preko povezave številke računa (s katerega je razvidna vrsta in količina posameznega blaga) z vstopnim kuponom v letalskem prometu oziroma z vozovnico v pomorskem prometu.

K 17. členu

Ker neskupnostno blago ni bilo sproščeno v prosti promet in zanj niso bile plačane uvozne dajatve, ne sme biti uporabljeno ali porabljeno na carinskem območju Skupnosti. Nadzor nad neskupnostnim blagom zagotovi imetnik mejne prodajalne in carinski organ. Imetnik mejne prodajalne mora dati blago v plastično vrečko in jo zapečatiti. Kupec ima dolžnost, da dokler se nahaja na carinskem območju Skupnosti, ne sme odstraniti pečata in vzeti blaga iz vrečke niti ne sme blaga odstopiti drugim potnikom. Nadzor nad neskupnostnim blagom izvaja tudi carinski organ, ki lahko pri kupcu, vse dokler ta ne zapusti carinskega območja Unije, preveri, da še poseduje kupljeno neskupnostno blago, da ni odstranil pečata iz vrečke oziroma ni uporabil oziroma porabil neskupnostnega blaga na carinskem območju Unije. Tretji odstavek 83. člena ZICPES daje carinskemu organu pravno podlago za preveritev, če kupec poseduje kupljeno neskupnostno blago, če ni odstranil pečata iz plastične vrečke oziroma neskupnostnega blaga ni porabil oziroma uporabil na carinskem območju Skupnosti. Carinski organ tako ne nadzoruje le imetnika mejne prodajalne, temveč tudi potnika. Ker gre za neskupnostno blago, carinski organ na podlagi predlaganega tretjega odstavka 83. člena ZICPES lahko vrši nadzor. Takšna obveznost nadzora izhaja iz evropske carinske zakonodaje.

K 18. členu

85. člen ZICPES se črta, saj ureja ukrepe nadzora, ki jih pristojni organi izvajajo v zvezi z oskrbo mejnih prodajal na cestnih mejnih prehodih z Republiko Hrvaško. Ker je Hrvaška s 1. julijem 2013 postala članica EU, ta ureditev ni več potrebna.

K 19. členu

Glede na vsebinsko spremembo določb o mejnih prodajalnah je treba ustrezno uskladiti tudi kazenske določbe.

K 20. členu

Ta člen ureja prehodno obdobje za začetek uporabe 4 in 5. člena tega zakona do 1. maja 2016, ko se predvidoma začela uporabljati Uredba 952/2013/EU o carinskem zakoniku Unije. Drugi odstavek ureja prehodno obdobje, tako se določbe o carinskih ukrepih pri kršitvah pravic intelektualne lastnine smiselno uporabljajo do začetka uporabe uredbe, ki bo urejala izvajanje Uredbe 608/2013/EU.

K 21. členu

Določba ureja začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja izvajanje carinskih predpisov Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Skupnost), ki dajejo pooblastila državam članicam, da področje carinskih predpisov nadalje uredijo v nacionalni zakonodaji, ter ureja zadeve s tega področja, katerih ureditev ni v pristojnosti Skupnosti.

(2) Za namene tega zakona se kot carinski predpisi Skupnosti iz prejšnjega odstavka štejejo:

- Uredba Sveta (EGS) št. 918/83 z dne 28. marca 1983 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 105 z dne 24. 4. 1983, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: uredba o carinskih oprostitvah),
- Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: uredba o tarifi),
- Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 302 z dne 19. 10. 1992, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: carinski zakonik),
- Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: izvedbena uredba),
- Uredba Sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice (UL L št. 196 z dne 2. 8. 2003, str. 7, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: uredba o varstvu pravic intelektualne lastnine), in
- Uredba Komisije (ES) št. 1891/2004 z dne 21. oktobra 2004 o sprejemu določb za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice (UL L št. 328 z dne 30. 10. 2004, str. 16, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: izvedbena uredba o varstvu pravic intelektualne lastnine).

2.a člen

(elektronsko poslovanje s Carinsko upravo Republike Slovenije)

(1) Elektronsko poslovanje s Carinsko upravo Republike Slovenije se omogoči le, če so izpolnjeni pogoji in pravila za takšno poslovanje.

(2) Minister, pristojen za finance, izda podrobnejše predpise o pogojih in pravilih za elektronsko poslovanje s Carinsko upravo Republike Slovenije.

5. člen

(opredelitev izrazov)

(1) Posamezni izrazi v tem zakonu imajo naslednji pomen:

1. "carinjenje blaga" je vsako uradno dejanje pri predložitvi blaga v carinski postopek ali pri izpolnjevanju formalnosti za ponovni izvoz blaga v običajnem postopku v skladu z 62. do 75. členom carinskega zakonika ali v poenostavljenem postopku v skladu s točkama a) ali b) prvega odstavka 76. člena carinskega zakonika;
2. "notranja meja" je meja Republike Slovenije z državami članicami Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: država članica);
3. "tretja država" je država, ki ni država članica;
4. "običajno prebivališče" je kraj, kjer oseba prebiva najmanj 185 dni v koledarskem letu zaradi osebnih ali poslovnih vezi. V primeru, da oseba nima poslovnih vezi ali pa so te vezi v drugi državi, kot njene osebne vezi, se upošteva kraj, kjer ima oseba osebne vezi, če se v ta kraj redno vrača. Bivanje v tujini zaradi šolanja ali študija ne vpliva na spremembo običajnega prebivališča;

5. "blago" je vsaka premična opredmetena stvar, ki je v pravnem prometu, vključno z električnim tokom;
6. "organ javne uprave" je neposredni uporabnik državnega proračuna, kot je določen v prilogi Seznam neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov Pravilnika o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (Uradni list RS, št. 46/03), v podskupinah od 1.1. do 1.3. točke A.I;
7. "sprejem carinske deklaracije" je ugotovitev carinskega organa, da so izpolnjeni pogoji iz 38. člena tega zakona, in če je tako predpisano, evidentiranje carinske deklaracije v predpisano evidenco;
8. "dan sporočitve dolgovanega zneska dolžniku ali dolžnici (v nadaljnjem besedilu: dolžnik)" je dan, ko je dolžniku to obvestilo vročeno oziroma dan, ko se šteje, da mu je bil dolgovani znesek sporočen;
9. "carinski mejni pas na kopnem" je del ozemlja carinskega območja od carinske meje do 15 km v notranjost območja uporabe tega zakona;
10. "carinski mejni pas na morju" je pas ozemlja širine 5 km od morske obale v notranjost območja uporabe tega zakona in morsko območje od obale do zunanje meje teritorialnega morja.
11. "uradno mesto" je mesto, kjer se lahko predloži blago ter se opravljajo druga uradna dejanja in carinjenje blaga;
12. "znesek dajatev" je vsak znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki so posledica carinskega dolga, ter drugih dajatev iz 2. člena tega zakona.
- (2) S carinskimi organi Republike Slovenije so izenačeni organi carinskih uprav drugih držav članic, če so v okviru programov za izmenjavo ali izobraževalnih programov Skupnosti dodeljeni organizacijskim enotam Carinske uprave Republike Slovenije. Aktivnosti po navedenih programih se izvajajo pod nadzorom carinskih organov Republike Slovenije.

6. člen

(pogoji za opravljanje poslov zastopanja)

- (1) Oseba, ki v okviru svoje dejavnosti opravlja posle zastopanja v carinskih zadevah, mora v skladu s 5. členom carinskega zakonika izpolnjevati naslednja pogoja:
1. ima sedež ali stalno prebivališče na območju uporabe tega zakona,
 2. ima najmanj srednjo strokovno izobrazbo in je opravila poseben strokovni izpit s področja carinskega poslovanja (v nadaljnjem besedilu: poseben strokovni izpit) ali zaposluje najmanj eno osebo, ki ima ustrezno strokovno izobrazbo in je opravila poseben strokovni izpit.
- (2) Program posebnega strokovnega izpita določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), za izvajanje izpitov pa skrbi Generalni carinski urad. Generalni carinski urad lahko na podlagi javnega razpisa pooblasti za izvajanje posebnih strokovnih izpitov ustrezno usposobljeno organizacijo, ki se ukvarja z izobraževanjem.
- 3) Vlada določi natančnejše pogoje, način in postopek dokazovanja pogojev iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Osebi, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, izda Generalni carinski urad dovoljenje za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah.

8. člen

(odvzem dovoljenja ali licence)

- (1) Carinski organ iz četrtega odstavka 6. člena tega zakona lahko zastopniku odvzame dovoljenje za zastopanje v carinskih zadevah zaradi ponavljajočega se malomarnega ravnanja v obdobju zadnjih treh let.
- (2) Zastopnik mora biti pred odvzemom dovoljenja pisno opozorjen na možnost odvzema v primeru ponovnega malomarnega ravnanja.
- (3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko carinski organ iz četrtega odstavka 6. člena tega zakona dovoljenje za zastopanje v carinskih zadevah zastopniku nemudoma odvzame:
- če je zastopnik huje kršil carinske ali druge predpise za nadzor nad izvajanjem katerih so pristojni carinski organi;
 - če je bil zastopnik pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja, povezanega z opravljanjem poslov v okviru svoje dejavnosti; ali

- če je nad zastopnikom začet stečajni postopek ali kakšen drug postopek, ki se lahko zaključi z njegovim prenehanjem.

(4) Zastopniku, kateremu je bilo dovoljenje za zastopanje v carinskih zadevah odvzeto, ni mogoče izdati novega dovoljenja za zastopanje v carinskih zadevah v roku dveh let od odvzema.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za odvzem licence za opravljanje poslov zastopanja.

9. člen

(zavezujoče informacije)

Zavezujoče tarifne informacije in zavezujoče informacije o poreklu blaga izdaja Carinska uprava Republike Slovenije.

10. člen

(dodatna preverjanja)

(1) Če je za ugotovitev dejanskega stanja zaradi izdaje zavezujoče tarifne informacije ali informacije o poreklu blaga potrebna analiza ali natančen pregled blaga, ki ju ni mogoče opraviti v Carinski upravi Republike Slovenije, lahko na zahtevo Carinske uprave Republike Slovenije analizo ali pregled tega blaga opravi tudi druga strokovna organizacija.

(2) Carinska uprava Republike Slovenije pošlje vzorce blaga organizaciji v skladu s prejšnjim odstavkom, ko dobi predhodno pisno soglasje vložnika ali vložnice zahtevka (v nadaljnjem besedilu: vložnik), da bo nosil stroške analize ali natančnega pregleda blaga.

(3) Če vložnik ne predloži Carinski upravi Republike Slovenije pisnega soglasja iz prejšnjega odstavka v roku osmih dni po prejemu obvestila, se zahtevek zavrže.

13. člen

(dokazovanje preferencialnega porekla blaga in poenostavitve)

(1) Preferencialno poreklo blaga se dokazuje s predložitvijo dokazila o poreklu blaga, katerega uporaba je določena s predpisi Skupnosti ali z mednarodnimi pogodbami, ki določajo preferencialno tarifno obravnavanje blaga.

(2) Carinska uprava Republike Slovenije izda na podlagi zahtevka upravičenca ali upravičenke (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) dovoljenje za izvajanje poenostavitev, če je s predpisi Skupnosti ali z mednarodno pogodbo, ki določajo preferencialno tarifno obravnavo blaga določeno, da je mogoče posameznim upravičencem dovoliti poenostavitve v zvezi z dokazovanjem porekla blaga.

(3) Pri izdaji dovoljenj iz prejšnjega odstavka Carinska uprava Republike Slovenije upošteva predvsem:

- a) jamstva vložnika zahtevka v zvezi s pravilnim izvajanjem poenostavljenega postopka,
- b) zanesljivost vložnika zahtevka pri vodenju carinskih postopkov.

17. člen

(obveznosti prevoza blaga)

Za carinske urade iz točke a) prvega odstavka 38. člena carinskega zakonika se šteje najbližji carinski urad po prestopu meje, upoštevajoč najkrajšo običajno pot.

18. člen

(oprostitev obveznosti prevoza)

Minister ali ministrica (v nadaljevanju besedila: minister), pristojna za finance, lahko za določene vrste blaga, v skladu s četrtrim odstavkom 38. člena carinskega zakonika, določi izjeme od obveznosti prevoza od carinske črte do carinskega urada iz prejšnjega člena.

19.a člen
(zagotovitev istovetnosti blaga)

- (1) Ukrepi za zagotovitev istovetnosti blaga se lahko sprejmejo pred prepustitvijo blaga deklarantu ali deklarantki (v nadaljnjem besedilu: deklarant) ali kadar to zahtevajo ukrepi carinskega nadzora, da bi se preprečila neupravičena uporaba tega blaga in zagotovila njegova istovetnost.
- (2) Sredstva za zagotovitev istovetnosti blaga se lahko namestijo na blago, tovorke, zabojnike ali tovarne prostore vozil, če je s tem zagotovljeno, da blaga ne bo mogoče odstraniti ne da bi se poškodovale carinske oznake ali pustile jasno vidne sledi na uporabljenih sredstvih za zagotovitev istovetnosti ali na sredstvu, na katero se nameščajo.
- (3) Če je tako predvideno z mednarodno pogodbo, lahko carinski organi predhodnoodobrijo tovarne prostore vozil ali vozila za prevoz blaga z uporabo sredstev za zagotovitev istovetnosti. Za izdajo in podaljšanje takega potrdila oziroma dovoljenja je pristojna Carinska uprava Republike Slovenije.
- (4) Če se namestijo sredstva za zagotovitev istovetnosti blaga, se s tem blago ne sme poškodovati niti zmanjšati njegova uporabnost.
- (5) Za ohranitev oziroma nepoškodovanje carinskih oznak sta odgovorna prevoznik ali prevoznica ali deklarant oziroma oseba, ki je odgovorna za blago.

20. člen
(določitev uradnih mest)

- (1) Uradna mesta se določijo pri carinskem uradu, pristojnem za predložitev in carinjenje blaga.
- (2) Pristanišča, železniške postaje, letališča, proste cone, prosta skladišča in druga mesta se štejejo za uradna mesta iz 11. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, če tam poteka vnos ali iznos blaga oziroma pretok potnikov med Skupnostjo in tretjimi državami. Na teh uradnih mestih carinski organi v soglasju z upravljavcem le-teh določijo mesto za pregled blaga.
- (3) Kot uradna mesta se štejejo tudi mejni prehodi in prevozna sredstva, v katerih se opravlja carinjenje med vožnjo, v skladu z mednarodnim sporazumom.

21. člen
(carinjenje blaga izven uradnih mest)

- (1) Ne glede na določbe o poenostavitvah v carinskih postopkih lahko carinski urad na zahtevo deklaranta ali če tako določajo predpisi, opravi carinjenje blaga tudi izven uradnih mest, če s tem ni prizadeta učinkovitost carinske kontrole. Stroške organa in ostale stroške, ki nastanejo zaradi carinjenja blaga izven uradnih mest, krije deklarant.
- (2) Minister, pristojen za finance, izda stroškovnik za carinjenje blaga izven uradnih mest.

26. člen
(carinjenje blaga izven uradnih ur)

- (1) Ne glede na določbe o poenostavitvah v carinskih postopkih lahko carinski urad na zahtevo deklaranta ali če tako določajo predpisi opravi carinjenje blaga tudi izven uradnih ur, če s tem ni prizadeta učinkovitost carinske kontrole. Stroške organa in ostale stroške, ki nastanejo zaradi carinjenja blaga izven uradnih ur krije deklarant.
- (2) Minister, pristojen za finance, izda stroškovnik za carinjenje blaga izven uradnih ur.

28. člen
(predložitev blaga)

- (1) Predložitev blaga je možna samo v času uradnih ur pristojnega carinskega organa in na uradnem mestu oziroma na mestu, ki ga določi pristojni carinski urad.
- (2) Blago, ki carinskemu organu ni očitno vidno, in blago, ki se ne prevaža oziroma prenaša na običajnem mestu, je treba predložiti izrecno.
- (3) Minister, pristojen za finance, dovoli izjeme od obveznosti predložitve blaga oziroma olajšave pri predložitvi blaga, če se s tem olajša pretok blaga.

33. člen
(običajne carinske deklaracije)

(1) Minister, pristojen za finance, lahko podrobneje določi način uporabe in izpolnjevanja carinske deklaracije ter seznam šifer, ki se uporablja pri izpolnjevanju carinske deklaracije.

(2) Kadar se v skladu s carinskimi predpisi Skupnosti za sprostitev blaga v prost promet uporabi ustna carinska deklaracija in nastane carinski dolg, carinski organi izdajo potrdilo o plačilu dolgovanih dajatev na posebnem obrazcu.

(3) Vzorec obrazca iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

35. člen
(dodatni izvod carinske deklaracije)

Če vložnik predloži skupaj s carinsko deklaracijo dodatne izvode ali kopije deklaracije, lahko zahteva njihovo potrditev.

36. člen
(dovoljenje za poenostavitve)

(1) Carinska uprava Republike Slovenije izda na podlagi zahtevka dovoljenje za izvajanje katerega izmed poenostavljenih postopkov, če je s carinskimi predpisi Skupnosti ali mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo in določa poenostavljene postopke, določeno, da je mogoče posameznim upravičencem dovoliti poenostavitve.

(2) V primeru izdaje potrdila pooblaščenega gospodarskega subjekta se smiselno uporablja prejšnji odstavek.

38. člen
(sprejem carinske deklaracije)

(1) Upošteva se določbe carinskih predpisov Skupnosti, se carinska deklaracija sprejme pod pogoji, da:

1. je vložena pri carinskem uradu, ki je pristojen za sprejem carinske deklaracije,
2. je ob upoštevanju posebnosti elektronskega poslovanja vložena v času uradnih ur carinskih organov,
3. je carinsko deklaracijo vložila upravičena oseba,
4. je carinska deklaracija za zahtevani postopek vložena v predpisani obliki in pravilno izpolnjena, in
5. so carinski deklaraciji ob upoštevanju posebnosti elektronskega poslovanja priložene vse predpisane listine, ki so potrebne za odobritev zahtevanega postopka.

(2) Če pogoji iz prejšnjega odstavka za sprejem carinske deklaracije niso izpolnjeni, carinski organ to nemudoma na primeren način sporoči deklarantu.

40. člen
(odvzem vzorcev blaga)

(1) V primeru odvzema vzorcev blaga zaradi analize ali natančnega pregleda blaga sestavi carinski organ o tem zapisnik in en izvod vroči deklarantu. Če analize ali natančnega pregleda blaga ni mogoče opraviti v Carinski upravi Republike Slovenije, lahko na njeno zahtevo opravi analizo ali pregled tega blaga druga strokovna organizacija.

(2) Kadar carinski organ na podlagi prvega odstavka ugotovi nepravilnosti v zvezi z obračunom zneska dajatev ali ugotovi nepravilnosti, ki vplivajo na pravilno izvajanje predpisov, postopa v skladu z določbami zakona, ki ureja davčni postopek, o nadzoru in kontroli carinskih organov.

46. člen
(ravnanje drugih državnih organov v zvezi z neskupnostnim blagom)

Državni organi, ki pri izvajanju svojih pooblastil najdejo ali zasežejo blago, za katero obstaja utemeljen sum, da gre za neskupnostno blago, o tem takoj obvestijo najbližji carinski urad.

47. člen

(ravnanje drugih pravnih in fizičnih oseb)

(1) Pravne ali fizične osebe morajo takoj predložiti najbližjemu carinskemu uradu blago, za katerega izvedo ali na katerega naletijo, če glede na okoliščine vedo ali bi morale vedeti, da gre za blago, ki je nezakonito vnešeno na območje uporabe tega zakona ali se tu nezakonito nahaja oziroma uporablja, kot da bi bilo sproščeno v prost promet.

(2) Če carinski organ izve za blago iz prejšnjega odstavka, nemudoma izvede ukrepe, ki so potrebni, da vzpostavi zakonito stanje.

48. člen

(poenostavitve v tranzitnem postopku)

(1) Carinska uprava Republike Slovenije izda na podlagi zahtevka dovoljenje za izvajanje katere izmed poenostavitev v tranzitnem postopku, če je s predpisi Skupnosti ali mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, določeno, da je mogoče v posameznih primerih dovoliti poenostavitve.

(2) Vlada lahko določi natančnejše kriterije za olajšave oziroma poenostavitve postopka v okviru tranzitnega postopka.

50. člen

(odločba Generalnega carinskega urada)

(1) Na podlagi zahtevka ustanovitelja, generalni carinski urad izda odločbo, s katero dovoli začetek poslovanja v novi oziroma spremenjeni prosti coni ali prostem skladišču, če:

- a) je vlada predhodno izdala soglasje iz prejšnjega člena;
- b) so izpolnjeni pogoji za izvajanje carinskega nadzora v le-teh;
- c) ustanovitelj zagotovi prostor za delo carinskih organov.

(2) Generalni carinski urad opravi pregled objektov oziroma prostorov, namenjenih zagotavljanju izvajanja carinskega nadzora v prosti coni ali prostem skladišču, v roku 30 dni od prejema popolnega zahtevka ustanovitelja.

(3) Generalni carinski urad v roku 8 dni po opravljenem pregledu izda zapisnik o ugotovitvah glede izpolnjevanja pogojev za carinski nadzor, v katerem določi tudi rok za odpravo morebitnih pomanjkljivosti. Na podlagi zapisnika Generalni carinski urad izda odločbo, s katero ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za izvajanje carinskega nadzora v prosti coni ali prostem skladišču oziroma zahtevku ne ugoti.

(4) Ustanovitelj proste cone ali prostega skladišča je prisoten pri pregledu objektov oziroma prostorov iz drugega odstavka tega člena.

52. člen

(soglasje za posege v prostor ali gradnjo objektov)

(1) Pisni zahtevek za izdajo soglasja za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni ali prostem skladišču mora vsebovati:

- splošne podatke o prosti coni ali prostem skladišču in vložniku zahtevka,
- navedbo dejavnosti, za katere naj bi se objekt uporabljal,
- vse ostale podatke, ki omogočajo carinskemu organu odločitev o zahtevku,
- navedbe, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka izda Generalni carinski urad.

61. člen

(določitev pristojnosti za vknjižbo in sporočanje zneska dajatev)

(1) Obveznost vknjižbe zneska dajatev na podlagi drugega odstavka 218. ali 220. člena carinskega zakonika nastane z izdajo odločbe.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, nastane v primeru, ko je izračunan znesek dajatev in določen dolžnik v zapisniku ali v drugem podobnem aktu, obveznost vknjižbe zneska dajatev z izdajo zapisnika ali drugega podobnega akta.

(3) Vknjižba zneska dajatev, ki se jih v skladu s tretjim odstavkom 221. člena carinskega zakonika ne sme več sporočati dolžniku, ni dopustna.

(4) Za vknjižbo in sporočanje zneska dajatev je pristojen carinski urad, na območju katerega je carinski dolg nastal ali velja, da je nastal v smislu 215. člena carinskega zakonika, oziroma carinski urad, ki je po notranji organizaciji pristojen za obračun zneska dajatev v posebnih primerih.

63. člen

(rok za plačilo zneska dajatev)

(1) Znesek dajatev, ki je bil sporočen v skladu s prejšnjim členom, mora dolžnik plačati v desetih dneh od dneva sporočitve dolgovanega zneska dajatev dolžniku.

(2) Ne glede na določbo iz prejšnjega odstavka se zneski dajatev, za katere je bil odobren odlog plačila iz točk b) in c) 226. člena carinskega zakonika, plačajo na naslednji način:

a) v primeru, ko je obdobje združevanja koledarski teden, se dajatve plačajo do petka četrtega tedna, ki sledi temu koledarskemu tednu,

b) v primeru, ko je obdobje združevanja koledarski mesec, se dajatve plačajo najkasneje 16. dan v mesecu, ki sledi temu koledarskemu mesecu.

64. člen

(odlog plačila zneska dajatev)

(1) Zahtevek za odobritev odloga plačila zneska dajatev se vloži pri carinskem uradu, ki je krajevno pristojen glede na sedež vložnika zahtevka.

(2) Odlog v skladu s točko c) 226. člena carinskega zakonika dovoli Generalni carinski urad istočasno z izdajo oziroma spremembo dovoljenja za poenostavitve carinskih postopkov.

(3) Carinski organ pri odločanju o zahtevku za odobritev odloga plačila zneska dajatev upošteva, ali dolžnik izpolnjuje naslednje pogoje:

- je zanesljiv in finančno stabilen,
- redno poravnava svoje obveznosti,
- ima primeren obseg poslovanja,
- vodi vse predpisane evidence, kar daje možnost nemotene kontrole,
- v dosedanjem poslovanju ni huje kršil carinskih in davčnih predpisov.

VI. DEL

DOLOČBE O CARINSKIH UKREPIH PRI KRŠITVAH PRAVIC INTELEKTUALNE LASTNINE

68. člen

(zahteva za ukrepanje, odločitev o zahtevi in izjava imetnika pravice)

(1) Imetnik pravice intelektualne lastnine iz drugega odstavka 2. člena uredbe o varstvu pravic intelektualne lastnine (v nadaljnjem besedilu: imetnik pravice) vloži pisno zahtevo za ukrepanje carinskih organov pri Generalnem carinskem uradu.

(2) Če Generalni carinski urad zahtevi ugodi, izda odločbo in o tem obvesti vse carinske urade ter imetnika pravice.

(3) Zahtevi iz prvega odstavka tega člena je potrebno priložiti izjavo imetnika pravice iz 6. člena uredbe o varstvu pravic intelektualne lastnine, v povezavi s 3. členom izvedbene uredbe o varstvu pravic intelektualne lastnine.

69. člen

(odvzem vzorcev zaradi suma kršitev pravic intelektualne lastnine)

(1) Carinski organ lahko pri pregledu blaga odvzame vzorce in jih na podlagi zahteve preda ali pošlje imetniku pravice za namene analize in za omogočanje nadaljnjega postopka.

(2) Če se začasno zadržano blago prepusti in okoliščine to dopuščajo, mora imetnik pravice vzorce vrniti in sicer najkasneje do dneva prepustitve blaga.

(3) Vsak odvzem in analiza vzorcev se opravi na izključno odgovornost in stroške imetnika pravice.

70. člen

(sodno varstvo)

(1) Zoper odločitve carinskega organa pri izvajanju carinskih ukrepov pri kršitvah pravic intelektualne lastnine ni pritožbe, možna pa je tožba v upravnem sporu, ki se vloži pri Upravnem sodišču v Ljubljani. V sporu odloča sodišče na sedežu v Ljubljani.

(2) O tožbah v skladu s 7. členom izvedbene uredbe o varstvu pravic intelektualne lastnine odloča sodišče prednostno.

(3) Sodišče obvešča o svojih pravnomočnih odločbah Generalni carinski urad, le-ta pa pristojni carinski organ.

71. člen

(uničenje blaga pod carinskim nadzorom)

(1) Pod pogoji, določenimi v tem členu, se lahko začasno zadržano blago, glede katerega obstaja sum da krši pravice intelektualne lastnine, na zahtevo imetnika pravice in na njegove stroške uniči pod carinskim nadzorom, ne da bi se pred tem v sodnem postopku ugotavljalo, ali blago krši pravice intelektualne lastnine.

(2) O ukrepu začasnega zadržanja blaga mora carinski organ obvestiti:

- imetnika pravice, ki mora v roku deset delovnih dni, v primeru pokvarljivega blaga pa v roku treh delovnih dni, od prejema obvestila o začasnem zadržanju blaga, pisno sporočiti carinskemu organu, da blago krši pravice intelektualne lastnine ter predložiti pisno soglasje deklaranta, imetnika ali lastnika blaga k uničenju blaga;

- deklaranta, lastnika blaga ali osebo, ki z blagom razpolaga, ter ga pozvati, da se v roku deset delovnih dni, v primeru pokvarljivega blaga pa v roku treh delovnih dni od prejema obvestila o začasnem zadržanju blaga pisno izjavi o tem, ali blago krši pravice intelektualne lastnine ali ne in ali soglasja k uničenju tega blaga. Hkrati ga mora carinski organ opozoriti, da se bo v primeru molka štelo, da daje soglasje k uničenju blaga pod carinskim nadzorom.

(3) Če je primerno, se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša za nadaljnjih deset delovnih dni, v primeru pokvarljivega blaga pa za tri delovne dni.

(4) Če deklarant, lastnik blaga ali oseba, ki z blagom razpolaga, v roku iz drugega odstavka tega člena izrecno ne nasprotuje uničenju blaga, se šteje, da je soglasje podano in da se blago na zahtevo imetnika pravice lahko uniči pod carinskim nadzorom.

(5) Če imetnik pravice poda zahtevke za uničenje blaga in carinskemu organu predloži soglasje deklaranta, lastnika blaga ali osebe, ki z blagom razpolaga, ali se šteje, da je soglasje dano, se blago na stroške imetnika pravice uniči pod carinskim nadzorom. Pred tem mora biti opravljeno sistematično jemanje vzorcev, ki se hranijo za primer morebitnega sodnega postopka.

(6) Če deklarant, lastnik blaga oziroma oseba, ki razpolaga z blagom, poda izjavo, da zadevno blago ne krši pravic intelektualne lastnine oziroma nasprotuje uničenju blaga, carinski organi blaga ne odstopijo v uničenje pod carinskim nadzorom. Imetnik pravice lahko vloži tožbo v skladu s 13. členom uredbe o varstvu pravic intelektualne lastnine in o tem v roku iz drugega odstavka tega člena obvesti zadevni carinski organ, sicer se blago prepusti v izbrano carinsko dovoljeno rabo ali uporabo.

(7) Kot delovni dan se šteje dan, ko dela Generalni carinski urad.

72. člen

(dogovor o uničenju blaga)

Imetnik pravice lahko v rokih iz 13. člena uredbe o varstvu pravic intelektualne lastnine namesto dokazila o vloženi tožbi predloži carinskemu organu, ki je blago zadržal, pisni dogovor med imetnikom pravice in lastnikom blaga ali osebo, ki z blagom razpolaga, da se blago uniči pod carinskim nadzorom. Navedeni dogovor lahko vsebuje tudi dogovor o stroških uničenja blaga.

73. člen

(varščina namesto zadržanja blaga)

Minister, pristojen za finance, natančneje določi način predložitve varščine, kriterije za določitev njene višine in način sprostitev oziroma vnovčitve varščine.

74. člen

(skladiščenje zaseženega blaga)

(1) Blago, glede katerega je bila vložena tožba v skladu s 13. členom uredbe o varstvu pravic intelektualne lastnine, carinski urad zaseže do pravnomočne odločitve sodišča, razen v primerih predložitve varščine v skladu s 14. členom navedene uredbe.

(2) Zaseženo blago se hrani v skladu s carinskimi predpisi, ki veljajo za carinsko skladiščenje.

75. člen

(ravnanje z zaseženim blagom)

Blago, zaseženo v skladu s prvim odstavkom 74. člena tega zakona, se v primeru pravnomočne odločitve pristojnega sodišča, da blago krši pravice intelektualne lastnine, praviloma uniči. Uničenje se izvede v skladu s carinskimi predpisi o uničenju neskupnostnega blaga pod carinskim nadzorom. Ostanki in odpadki, ki preostanejo po uničenju blaga, so neskupnostno blago in se obravnavajo v skladu s carinskimi predpisi.

76. člen

(stroški v zvezi z blagom)

(1) Stroške hrambe in ohranjanja blaga v času začasnega zadržanja, zasega blaga do pravnomočnosti odločitve sodišča oziroma do uničenja blaga, vključno s stroški uničenja blaga, nosi oseba, zoper katero je imetnik pravice sprožil postopek za varstvo pravic.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek nosi stroške iz prejšnjega odstavka imetnik pravice:

- če v predpisanem roku ne vloži tožbe oziroma če tožbo umakne,
- če sodišče zavrže tožbo ali zavrne tožbeni zahtevek,
- v primeru uničenja blaga v skladu z 71. oziroma 72. členom tega zakona, če iz dogovora ne izhaja drugače,
- če nastalih stroškov v roku ne poravnava oseba, zoper katero je imetnik pravice sprožil postopek za varstvo pravic, oziroma oseba, ki na podlagi dogovora iz 72. člena tega zakona nosi stroške.

VII. DEL

POSEBNI UKREPI NADZORA MEJNE PRODAJALNE NA CESTNIH MEJNIH PREHODIH Z REPUBLIKO HRVAŠKO

77. člen

(mejne prodajalne)

Mejne prodajalne so prodajalne, ki na območju cestnih mejnih prehodov z Republiko Hrvaško prodajajo blago potnikom ali potnicam (v nadaljnjem besedilu: potnik), ki imajo namen prestopiti državno mejo.

78. člen

(posebni ukrepi nadzora)

Posebni ukrepi nadzora v skladu s tem delom zakona so ukrepi, kot je na primer pregled in preiskava blaga, prevoznih in prenosnih sredstev, preverjanje obstoja, verodostojnosti in točnosti dokumentov, preverjanje obstoja, verodostojnosti in točnosti poslovnih knjig in drugih evidenc, pregled prtljage in stvari, ki jih potniki nosijo s seboj ali na sebi in izvajanje uradnih preiskav z namenom, da se prepreči oskrbovanje mejnih prodajaln v nasprotju s predpisi in omogoči identifikacijo blaga, kupljenega v mejnih prodajalnah in njegovo razlikovanje od neskupnostnega blaga, ki ga potniki vnašajo na carinsko območje Skupnosti v potniškem prometu.

79. člen

(pristojni organi)

Pristojni organ za izvajanje posebnih ukrepov nadzora po tem delu zakona so Generalni carinski urad, carinski uradi in izpostave kot notranje organizacijske enote teh uradov.

80. člen

(dolžnost predložitve dokumentov in zagotovitve pomoči)

Za izvajanje tega dela zakona je imetnik mejne prodajalne in vsaka druga oseba, ki je posredno ali neposredno vključena v posle v zvezi z blagom, ki se prodaja v mejnih prodajalnah, dolžna pristojnim carinskim organom na njihovo zahtevo omogočiti pregled blaga, predložiti vse potrebne dokumente in pojasnila, ne glede na obliko njihovega zapisa, ter jim zagotoviti potrebno pomoč.

81. člen

(blago, ki se lahko prodaja v mejnih prodajalnah)

(1) Imetnik mejne prodajalne sme v mejni prodajalni prodajati:

- uvoženo blago, ki je na carinskem območju Skupnosti sproščeno v prost promet v skladu z veljavno zakonodajo;
- blago, proizvedeno v Skupnosti, ki se v skladu z veljavno zakonodajo sme dati v promet na območju Skupnosti.

(2) Imetnik mejne prodajalne sme v mejni prodajalni opravljati tudi storitve, povezane s prodajo blaga iz prvega odstavka tega člena.

82. člen

(identifikacija blaga, kupljenega v mejnih prodajalnah)

(1) Račun, ki ga imetnik mejne prodajalne izda vsakemu kupcu mora vsebovati vsaj podatke o vrsti, količini in vrednosti blaga, kupljenega v posamezni mejni prodajalni.

(2) Kupec mora račun iz prejšnjega odstavka hraniti dokler se nahaja na območju mejnega prehoda in dokler pristojni organ ne sprejme odločitve o morebitni kontroli blaga, ki ga potnik nosi s seboj.

83. člen

(ukrepi nadzora, ki jih pristojni organi izvajajo pri potnikih)

- (1) Zaradi preverjanja ali gre za neskupnostno blago ali za blago kupljeno v mejni prodajalni, je potnik dolžan pristojnemu organu predložiti blago, ki ga nosi s seboj in račun iz prejšnjega člena.
- (2) Blago iz prejšnjega odstavka je lahko predloženo na kakršenkoli način, ki pristojnemu organu omogoča, da lahko nedvorno ugotovi, kje se blago nahaja. Blago, ki carinskemu organu ni očitno vidno in blago, ki se ne prevaža ali prenaša na običajnem mestu, mora potnik predložiti izrecno.
- (3) Pristojni organ sme zaradi izvajanja ukrepov po tem delu zakona preverjati predloženo blago in izjave potnika s pregledom blaga, ki ga potnik nosi s seboj ali na sebi, s pregledom računov in drugih dokumentov, povezanih s tem blagom, ter s pregledom prevoznih oziroma prenosnih sredstev.
- (4) Če pristojni organ ne more ugotoviti, da je določeno blago dejansko kupljeno v mejni prodajalni, ukrepa, kot da bi bilo to neskupnostno blago.

85. člen

(ukrepi nadzora, ki jih pristojni organi izvajajo v zvezi z oskrbo mejnih prodajaln)

- (1) Dobavitelj, ki oskrbuje mejno prodajalno, mora pred vnosom v prodajalno predložiti pristojnemu organu blago in dokumente, ki se nanašajo na dobavljeno blago zaradi preverjanja, če blago izpolnjuje pogoje iz 81. člena tega zakona.
- (2) Pristojni organ z žigom potrdi, da je blago namenjeno za oskrbo mejne prodajalne, potem ko preveri, da so izpolnjeni pogoji iz 81. člena tega zakona.
- (3) Pristojni organ lahko pri dobavitelju, ki oskrbuje mejno prodajalno, preverja točnost in verodostojnost podatkov, ki se nanašajo na oskrbovanje mejnih prodajaln.
- (4) Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če imetnik mejne prodajalne blago vrne dobavitelju ali ga premesti v drugo mejno prodajalno. Blago se predloži tudi pri pristojnem organu na mejnem prehodu, od koder se blago iznaša, skupaj z dokumenti, ki jih je pristojni organ pred vnosom v mejno prodajalno potrdil v skladu z drugim odstavkom tega člena.

86. člen

(prekrški po tem zakonu)

- (1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 2.000 do 125.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 700 do 125.000 eurov, posameznik pa z globo od 300 do 1.200 eurov, če:
 1. vnese blago na carinsko območje ali ga iznese iz carinskega območja mimo mejnih prehodov ali to stori v času, ko mejni prehod ni odprt, oziroma to poskusi storiti (prvi odstavek 15. člena tega zakona);
 2. takoj ne predloži blaga iz 47. člena tega zakona carinskemu uradu;
 3. začne z delom v prosti coni preden pridobi potrebno soglasje, odločbo in uporabno dovoljenje (50. člen tega zakona);
 4. pristojnim carinskim organom na njihovo zahtevo v mejnih prodajalnah ne omogoči pregleda blaga, ne predloži vseh potrebnih dokumentov in ne poda pojasnil ter jim ne zagotovi potrebne pomoči (80. člen tega zakona);
 5. v mejni prodajalni prodaja blago ali opravlja storitve v nasprotju z določbo 81. člena tega zakona;
 6. v mejni prodajalni ne izda kupcu računa ali račun ne vsebuje podatkov o vrsti, količini in vrednosti blaga (prvi odstavek 82. člena tega zakona);
 7. ne hrani računa dokler se nahaja na območju mejnega prehoda in dokler pristojni carinski organ ne sprejme odločitve o morebitni kontroli blaga, ki ga potnik nosi s seboj (drugi odstavek 82. člena tega zakona);
 8. ne predloži blaga ali ne predloži vsega blaga, ki ga nosi s seboj, in računa iz 82. člena tega zakona (prvi odstavek 83. člena tega zakona);
 9. ne vodi evidenc o nabavi in prodaji blaga ter ne hrani dokumentacije o blagu, ki ga imetnik hrani v mejni prodajalni (prvi in drugi odstavek 84. člena tega zakona);

10. pred vnosom blaga v mejno prodajalno le-tega skupaj z dokumenti, ki se na blago nanašajo, ne predloži carinskemu organu ali ne predloži vsega blaga (prvi odstavek 85. člena tega zakona).

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba v državnem organu ali v lokalni skupnosti.

88. člen

(prekrški po izvedbeni uredbi)

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 2.000 do 125.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 700 do 125.000 eurov, posameznik pa z globo od 300 do 1.200 eurov, če:

1. carinskega organa izdajatelja ne obvesti o vseh okoliščinah, nastalih po izdaji potrdila, ki bi lahko vplivale na nadaljnjo veljavnost ali vsebino potrdila (14.w člen izvedbene uredbe);

2. ne vloži pravilne vstopne ali izstopne skupne deklaracije ali je ne vloži v predpisanih rokih (181.b in 184.a, 592.b, 592.c, 842.b, 842.c in 842.d člen izvedbene uredbe);

3. carinskega organa ne obvesti o prispetju blaga, za katerega ima dovoljenje za deklariranje na podlagi knjigovodskih vpisov ali tega blaga ne vpiše v svoje evidence ali ga ne vpiše pravočasno oziroma pravilno (prvi odstavek 266. člena izvedbene uredbe);

4. nadzornega carinskega urada ne obvesti o prispetju blaga, za katerega ima dovoljenje za vnos v postopek carinskega skladiščenja na podlagi knjigovodskih vpisov ali tega blaga ne vpiše v svoje evidence, ali ga ne vpiše pravočasno oziroma pravilno ali nadzornemu carinskemu uradu ne da na razpolago vseh dokumentov v zvezi s prepustitvijo blaga v postopek carinskega skladiščenja (prvi odstavek 273. člena izvedbene uredbe);

5. ne vloži poenostavljene izvozne deklaracije in na ta način ne obvesti carinskega urada izvoza o odstranitvi blaga ali carinskim organom ne da na voljo vseh dokumentov, ki se zahtevajo pri izvozu (prvi odstavek 285. člena izvedbene uredbe);

6. pred odpremo blaga pooblaščen izvoznik ne izpolni formalnosti iz 285. člena izvedbene uredbe in na izvodu 3 enotne upravne listine ne navede, kdaj je bilo blago vpisano v evidence (tretji odstavek 286. člena izvedbene uredbe);

7. carinskim organom še pred iznosom blaga ne da na voljo podatkov, ki so potrebni za učinkovito analizo tveganja in pregled blaga (drugi odstavek 289. člena izvedbene uredbe);

8. carinskemu organu predloži prevozno sredstvo zaradi namestitve carinskih oznak, čeprav prevozno sredstvo za to ni primerno opremljeno oziroma izdelano (tretji odstavek 357. člena izvedbene uredbe);

9. uradu tranzita ne izroči obvestila o prehodu meje (359. člen izvedbene uredbe);

10. dogodkov iz 360. člena izvedbene uredbe ne zabeleži v tranzitnem dokumentu in tega skupaj s pošiljko ne predloži uradu tranzita (prvi odstavek 360. člena izvedbene uredbe);

11. namembnemu uradu ne predloži tranzitnega dokumenta in blaga (prvi odstavek 361. člena izvedbene uredbe);

12. po prejemu blaga v svojih prostorih pooblaščen prejemnik ne izpolni obveznosti iz 454.b člena izvedbene uredbe;

13. imetnik dovoljenja nadzornemu uradu ne predloži pravilno sestavljenega obračuna zaključka ali ga ne predloži v predpisanem roku (521. člen izvedbene uredbe);

14. ne uporablja začasno uvoženega blaga v skladu z namenom, za katerega je bila odobrena popolna ali delna oprostitvev plačila carine (drugi odstavek 557. člena, 558. do 561. člen in 564. do 575. člena izvedbene uredbe);

15. ne obvesti carinskega urada izvoza, da blago, ki je bilo prepuščeno za izvoz, ni zapustilo carinskega območja (prvi odstavek 792.a člen izvedbene uredbe);

16. pravilno izpolnjene deklaracije ali pravilno izpolnjenega dokumenta T5 ne dopolni najkasneje ob odpremi blaga ali po odpremi blaga uradu odhoda ne pošlje dokumentov, ki spremljajo blago (drugi in tretji odstavek 912.g člena izvedbene uredbe).

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravnih lokalnih skupnostih.

89. člen

(prekrški iz uredbe o carinskih oprostitvah)

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globbo od 2.000 do 125.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globbo od 700 do 125.000 eurov, posameznik pa z globbo od 300 do 1.200 eurov, če:

1. v nasprotju s predpisi odtuji blago, ga da v uporabo drugemu ali ga kako drugače uporabi, razen za namene, za katere je bilo blago oproščeno plačila dajatev, oziroma blago, ki je bilo oproščeno plačila dajatev, zastavi, posodi ali kako drugače izroči za zavarovanje obveznosti, preden je plačan carinski dolg (7., 15., 24., 37., 57., 68., 76., 83. in 115. člen uredbe o carinskih oprostitvah);

2. ne obvesti pristojnega carinskega urada o prenehanju izpolnjevanja pogojev, zaradi katerih je upravičen do oprostitve, ali namerava izdelke, ki so bili uvoženi z oprostitvijo plačila dajatev, uporabljati v druge namene (58., 59., 69., 78., 84. in 85. člen uredbe o carinskih oprostitvah).

(2) Z globbo od 400 do 4.100 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravnih lokalnih skupnostih.